

"FARUS"

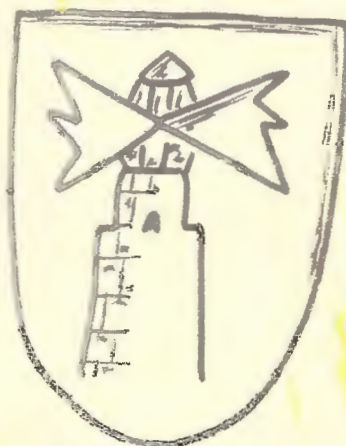
REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm. 24

Novembre 2003

Preu 2€

FESTA MAJOR
NOVEMBRE

2003

Amb el suport de

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

"FARUS"

REDACTORS

Silvia Arnall
Esther Bartolomé
Alba Bayés
Cristina Bayés
Sara Bayés
Marc Carbonell
Josep Maria Company
Jordi Company
Maria Company
Marta Muñoz
Mn Jaume Pradesaba
Esther Jofre
Eloi Sánchez
Xènia Semis
Arnau Sirvent
Enric Subirós
Teresa Teixidor

LA MÉS

L'Escola
L'A.M.P.A. de l'Escola
La Comissió de Festes

PORTADA

Associació Juvenil
ATALAIA

CONTRAPORTADA

1979

IMPRIMEIX

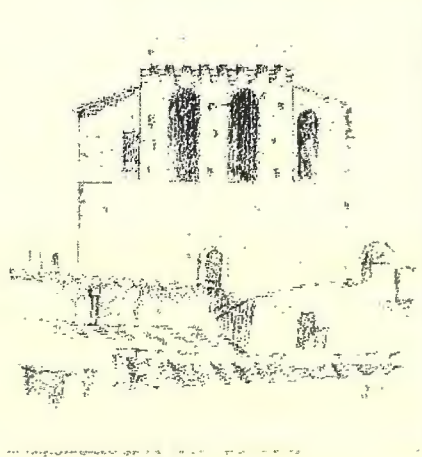
Copisteria Esteve

EDITA

Associació Juvenil
ATALAIA

COLLABORA

Diputació de Girona
Secretaria General de
Joventut

Ha arribat la Festa Major. És moment de divertir-se. I per això tant la Comissió de Festes com l'Associació Juvenil ATALAIA hem preparat moltes activitats, per a grans i per a petits. Aquí teniu el nou número de la revista FARUS que l'ATALAIA ha preparat amb molt de gust perquè us entretingueu llegint tot allò que els nostres col·laboradors tenen per dir-vos. Hi trobareu de tot, com sempre, així com la participació de l'Escola, l'A.M.P.A., la Comissió de Festes, etc, Esperem que us agradi.

Esperem que gaudiu de totes les activitats que s'han organitzat per la Festa Major de Sant Martí, però si ens permeteu i sense desmerèixer cap de les propostes que cada any presentem, destacarem el Primer Concurs de Fotografia ja que sempre és important que hi hagi noves iniciatives. A més, el premi s'ho mereix. Esperem que tingui molta participació i agradi a tothom.

Gràcies a tots i Bona Festa Major.

L'Atalaia.

Sumari

Agenda	1
La nostra societat, avança o recula ?	2 – 3
Bases i aspectes psicològics de l'aprenentatge de la música	4 – 5
Programa de la Festa Major	7 – 10
Els Francesos a El Far d'Empordà	12 – 13
Els guardians del Saber	14
Eleccions Municipals 2003	15
Falta tant poc per Nadal !	16
A veure qui ens cobra menys ?	17 – 18
Tornem a fer Aeròbic al Centre Social	20
Felicitats Iaia	21
Les Papallones	23-24
L'any Dalí	25-26
Des de l'Escola: Projecte Internacional Comènius	27-28
Per tu amic	30
Un personatge rellevant del nostre poble	31
Què vols ser quan siguis gran ?	32
Moviments Demogràfics	33
1r Concurs de Fotografia	34
Mirant Enrera	35-36
Llibres per aquesta tardor	38
Tornar a ser-hi	39
L'AMPA i l'Escola	40
Parides . Com	41-42
Sant Jordi	43-44
Cuina de Festa Major	45

AGENDA

Ja han caigut les fulles dels arbres, han arribat les pluges tant esperades, l'hivern, la fred, les castanyes, la llar de foc ... i la Festa Major d'El Far d'Empordà.

Però, abans, farem una repassada de tot el que ha passat al nostre poble des de l'anterior número de la revista FARUS.

Al mes de Juny es va celebrar la Festa Major amb la tradicional caminada el dissabte i Festa de la Gent Gran el diumenge. Però volem destacar la jornada de portes obertes de l'Escola, que va servir perquè tots poguéssim veure les noves instal·lacions que varen estrenar el curs passat. Per la tarda, els alumnes ens varen organitzar una representació de teatre i el grup de dones del nostre poble que cada dimecres assistien a classes d'aeròbic, ens varen fer una demostració del que havien

apprès i de lo bé que s'ho passaven mentre feien esport.

Durant els mesos d'estiu, com cada any, l'Ajuntament del Far va organitzar el Casal d'Estiu, al que assistiren molts nens i nenes i que va concloure amb un espectacle de fi de casal a finals d'agost.

Recordem que des de L'1 d'Octubre han tornat a començar les classes d'aeròbic, al local social, amb la Catí de Professora, per a tots aquells que vulguin fer una mica d'esport i mantenir-se en forma, un dia a la setmana. Els dimecres de 9 a 10 del vespre toca moure's.

El passat 19 d'Octubre es va organitzar el 2n Dinar de Germanor que va venir precedit per una caminada pels pobles veïns.

Sara Bayés, Novembre 2003.

La nostra societat, avança o recula?

Probablement us haureu fet aquesta pregunta més d'una vegada. La resposta més coherent seria dir que ni avança ni recula, sinó que evoluciona constantment.

La impressió és que hem avançat molt en ciència, tecnologia i coneixement però que hem reculat molt en civisme i en valors morals

Aquest retrocés, que es constata a tots els nivells de la societat, es fa més evident quan parlem dels adolescents i joves, en ple procés de formació de la seva personalitat. Si parlem amb els mestres o professors us diran que cada any està pitjor, que els alumnes cada vegada són més difícils de controlar, més maleducats, que fan el que volen i "passen" de tot. A què és degut això?

Una de les possibles causes és la pèrdua d'autoritat. Si consultem el diccionari de la llengua catalana trobarem entre les accepcions del mot **autoritat** la de "*capacitat que l'educador té de desvetllar l'activitat de l'infant*" i també "*poder d'imposar-se a l'opinió dels altres pels seus mèrits, la seva superioritat, etc. Exemple: l'autoritat d'un professor*"

No s'ha de confondre l'autoritat amb l'**autoritarisme**, que es defineix com "*l'actitud que pretén l'obediència indiscutida*". Abans hi havia moltes mostres d'autoritarisme, començant per caps de família i mestres que exercien un poder absolut i indiscutible, on la voluntat individual dels protegits o pupils quedava anul·lada, i només podien optar per seguir el camí ben traçat de l'obediència cega o ser represaliat, si se n'apartaven. Només es podia estar en una banda o l'altra de la ratlla. Aquestes actituds eren sostingudes i promogudes pel règim polític totalitari i per l'Església, que exigien una disciplina militar a la societat civil i a l'entorn escolar.

Superada l'època franquista, es va obrir una escletxa de llibertat, i tothom ansiava poder expressar les idees pròpies i construir una nova societat més oberta i lliure. Potser a causa de la repressió suportada fins aleshores, es va produir un canvi sobtat, fent l'efecte d'un pantà rebentat, i es va passar d'un extrem a l'altre. De la reclusió vam anar al llibertinatge, sense passar per la llibertat, i de l'autoritarisme a la camaraderia, sense passar per l'autoritat.

Començant per l'entorn familiar veiem que l'autoritat moral que hauria de tenir el pare o la mare, pels seus coneixements, per la seva experiència i per la capacitat de comprensió, no existeix, o està molt minvada. Segurament, fent abús d'un fals liberalisme esnob, hem volgut apropar-nos al nivell més baix, hem caigut en el parany de transigir a totes les demandes dels nostres fills, i els hem acostumat a donar-los totes les comoditats i totes les diversions, a costa d'una pèrdua d'afecte i racionalitat. Si a un adolescent se li denega una petició, hi ha un daltabaix. Si l'hi concedim a contracor podem fer-nos les víctimes i seguir queixant-nos de que ho volen tot. No seria més correcte justificar, raonar la resolució, tant si és aprovatòria com denegatòria, perquè seria la manera d'educar-lo?. Passa que això implica un temps de dedicació i un esforç mental, que moltes vegades no estem disposats a fer.

Els pares deleguem la responsabilitat de la feixuga tasca de l'educació en els mestres, i els mestres s'excusen que no poden fer res, si els pares no exerceixen el seu paper de guia i els ensenyen els principis bàsics de respecte, urbanitat i civisme.

El problema és que aquesta relaxació de l'actitud educativa ètica o cívica de pares i mestres, que no tindria incidència si només es donés en casos aïllats, s'ha estès com una taca d'oli a tota la societat, per la postura còmoda d'evitar-se problemes.

Recordo que abans, el tractament de "vostè" marcava una jerarquia i indirectament reconeixia una autoritat, ja sigui dels pares, del mestre, del metge, etc. No és que enyori aquest tractament, però penso que ens hem acostumat massa a tutejar tothom, a tractar de "tiu", de "col·lega", o de "tu", a seques, i aquesta camaraderia tampoc no és sana, perquè devalua la personalitat i desprestigia l'autoritat.

En definitiva, penso que perquè la nostra societat recuperi l'equilibri, cal que cada element desenvolupi el seu paper, el seu rol, així com les peces d'un joc d'escacs tenen cadascuna una funció i un moviment específic. Els pares hem de fer de pares i marcar el traçat principal d'un camí que s'ha d'anar eixamplant, amb l'ajut d'uns carrilers, situats a banda i banda, mestres, professors, institucions i entitats cíviques i culturals, etc. que proporcionen l'avituallament, proposen l'estratègia i indiquen la ruta més favorable per assolir l'objectiu d'una personalitat rica i equilibrada.

JmCompany/03

**COPISTERIA
ESTEVE S.L.**

**FOTOCÒPIES - FOTOCÒPIES COLOR - CÒPIES, AMPLIACIONS I
REDUCCIONS DE PLÀNOLS - ENQUADERNACIONS - PLASTIFICATS
SERVEI DE FAX - PLOTEJATS DE PLÀNOLS - IMPRESSIÓ CARTELLERIA
COLOR - ESCANEJATS BLANC I NEGRE I COLOR - IMPREMTA
SERVEI RÀPID A DOMICILI**

Copisteria Esteve S.L.

Plaça Creu de la Mà, 4 - 17600 FIGUERES

Tels. 972 67 15 51 - 972 50 86 81

Fax 972 67 15 51

e-mail: copyesteve@telefonica.net

Bases i aspectes psicològics de l'aprenentatge de la música

Per introduir-nos en el camp de la pedagogia musical és convenient, abans de res, definir el concepte d'educació musical. Entenem per educació musical el fet que la música és, per naturalesa, humana en essència i serveix per despertar i desenvolupar les facultats humanes.

El concepte d'educació és més o menys modern, i quan el tema és la música, es tracta, generalment d'instrucció o d'ensenyament, o sigui, d'una disciplina intel·lectual sovint molt científica i materialista, oblidant que la música és primordialment sensibilitat. Per estimular la sensibilitat de la música hem de considerar a l'alumne no només com un subjecte passiu on es transmeten sabers específics, sinó també, i quasi diria sobretot, com un subjecte actiu que a la vegada transmet el seu propi saber i la seva creativitat sempre que el professor l'estimuli i el sàpiga escoltar. No ens podem dedicar a informar, simplement, ni a ensinistrar; els alumnes no poden ser considerats com uns recipients a omplir, això no és educació. Desenvolupar facultats vol dir únicament, despertar-les. *Educere* significa extreure.

Molt sovint es planteja el com i el què s'ensenya, quin mètode, quin material; però poques vegades el propòsit i el perquè. Una solució habitual dels professors de música és elaborar un programa a base de "clàssics populars" en disc, cant generalment a l'uníson i alguna informació sobre música i músics. Com que això apareix als ulls de molts alumnes desconnectat de la música real que es produeix i s'escolta fora de l'àmbit escolar, l'efecte pot ser el d'un currículum que recull les engrunes que cauen de la taula del ric i les sobres del menjar d'altres persones, que sovint no vénen de gust. Hauríem d'aconseguir evitar la transmissió d'un concepte restrictiu de la música i de la cultura, i poder ajudar a eliminar els prejudicis. Les etiquetes que posem a la música semblen filtrar i conformar les actituds que incideixen en la percepció i la recepció de la mateixa música. Si hem d'acceptar que el que percebem està determinat completament pel que creiem, no podem ensenyar ni aprendre. Una manera d'afrontar els sistemes de valor basats en prejudicis és evitar les etiquetes fins a tenir l'experiència directa amb la música.

Les obres musicals són una prova de la necessitat que sent cada individu de crear i interpretar el món mitjançant uns processos simbòlics compartits. Aquesta necessitat biològica i psicològica transcendeix la raça, la nacionalitat i les tendències culturals. La cultura humana no és una cosa que només es transmet, perpetua i preserva, sinó que es reinterpreta constantment. Com un element vital del procés cultural, la música és recreativa en el millor sentit del terme: ens ajuda

a nosaltres i a les nostres cultures a renovar-nos, a transformar-nos. Els valors crucials de respecte a les tradicions musicals, creativitat individual i rellevància social semblen imprescindibles per qualsevol intent de dissenyar un conjunt d'idees vàlides pel futur. Unes idees que relacionin estretament la naturalesa de la música, la psicologia humana i el marc social.

Arribats a aquest punt cal que ens formulem diverses qüestions:

Les arts contribueixen al desenvolupament del pensament? Quin és el seu sentit i el seu propòsit? La seva valoració s'assembla més a un somni o a un joc de nens? Podem ensenyar a somniar o a jugar?

Les arts són formes específiques de pensament. Són un contrapès a les formes analítiques de discurs, com la ciència i les matemàtiques. Utilitzen bàsicament, l'hemisferi dret del cervell que és propens a elaborar els elements sensibles, intuïtius i espacials de la percepció i l'acció. Desenvolupen certes qualitats i destreses com l'equilibri, la gràcia i la coordinació i, a més, fomenten la disciplina, la dedicació i l'atenció al detall.

Els educadors preocupats pel desenvolupament de la ment hem d'evitar allò purament imaginatiu i allò exclusivament imitatiu. L'experiència artística uneix els dos elements en un equilibri dinàmic. Les arts són les úniques activitats on el domini, la imitació i la imaginació es poden fomentar i ampliar deliberadament a la infància i després d'ella. Les arts són i han estat sempre fonamentals pel desenvolupament i la conservació de la ment. I aquest desenvolupament de la ment resulta essencialment gratificant, fascinator i estimulador. La música s'ha de fer i explicar, s'ha de viure des de l'experiència i entendre des de la reflexió.

És possible oblidar paraules o una melodia, però això no significa que oblidem el canvi que han provocat en nosaltres, és més, és necessari que no ho oblidem. Les modificacions que la música produeix en la nostra vida interior signifiquen enriquiments, diferències i aprofundiments dins de la nostra substància íntima, són la causa de despertar les nostres facultats.

I ja per acabar m'agradaria fer notar que aquells que tenen els majors èxits, els veritables grans homes no són els que han estat dotats originalment, sinó els que en un principi han sofert veritables insuficiències i s'han vist obligats des de bon principi a adquirir-ho tot, absolutament tot, pel treball. Tot és resultat d'un esforç, i remarco aquesta idea perquè vull desfer el tòpic generalitzat que els grans artistes han aconseguit ser-ho gràcies al seu talent innat, o bé que el fet d'estudiar música o qualsevol de les altres arts sigui vedat a aquelles persones que no disposin d'unes qualitats específiques o especials. Tothom pot, si vol, és clar.

Maria Company i Coll

Ràdio Vila-Sacra

Emissora Municipal

107 FM

La més Musical!

Tel.: 972 51 12 68 - Fax: 972 50 02 66

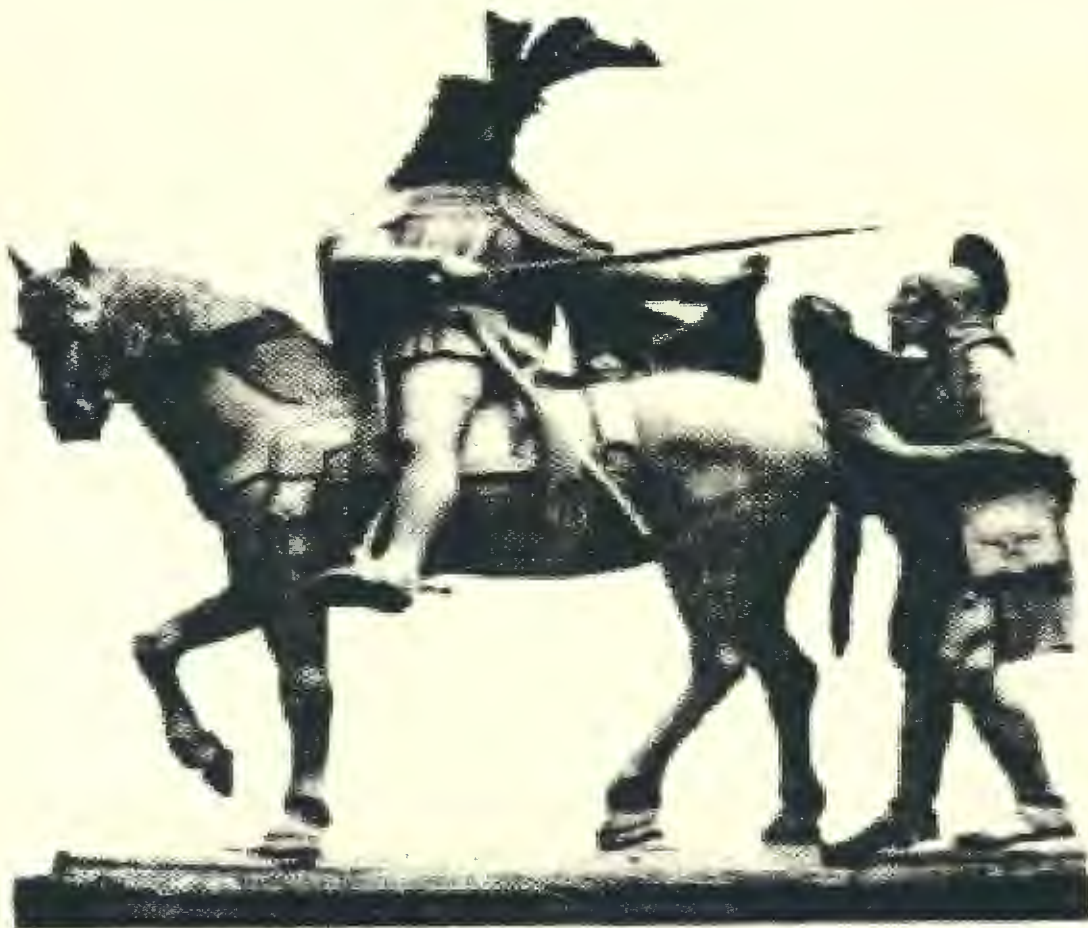
**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA

Sant Martí 2003

7, 8 i 9 de novembre

Sant Martí de Tours

El Far d'Empordà

SALUTACIÓ

Hola amics:

Amb l'arribada del primer fred arriba també la nostra festa major que enguany se celebrarà els dies 7, 8 i 9 de novembre.

Festa en honor al nostre patró Sant Martí, patró molt compartit pels pobles de les nostres contrades (diuen que des del campanar del Far es poden veure, en un dia net i clar, 27 pobles que el celebren!!). Sant Martí és un dels Sants que té més temples dedicats a tot el món. Només a la diòcesi de Girona hi ha 50 esglésies que el tenen com a patró.

La comissió de festes ha preperat una programació variada a fi de complaure tot tipus de públic. Esperem que us agradi, i us convidem a tots a participar-hi.

Com és costum la setmana abans passarem a cobrar les quotes que seran de 10 € per les persones de 16 a 64 anys i de 5 € pels majors de 65 anys.

Us hi esperem!!!

COMISSIÓ DE FESTES

Hola amigos:

Con la llegada del primer frío llega también nuestra Fiesta Mayor que este año se celebrará durante los días 7,8 y 9 de noviembre.

Fiesta en honor a nuestro patrón Sant Martí, patrón muy compartido por los pueblos de la cercanía (dicen que desde el campanario de el Far se pueden ver, en un día claro, 27 pueblos que lo celebran). Sant Martí es uno de los santos que más templos tienen dedicados en todo el mundo.

Solamente en la diócesis de Girona hay 50 iglesias que lo veneran como patrón.

La comisión de fiestas ha preparado una programación variada para complacer a todos los públicos. Esperamos que os guste y os invitamos a participar de ésta.

Como de costumbre la semana antes pasaremos a cobrar las cuotas que serán de 10 € para las personas de 16 a 64 años y de 5 € para los mayores de 65 años.

¡Os esperamos!

COMISSIÓ DE FESTES

FESTA D'ESTIU 2003

INGRESSOS

QUOTES VEINS	2,095.00	348,579
PUBLICITAT	630.00	104,823
DINARS	3,374.00	561,386
BAR CENTRE CIVIC	300.00	49,916
OSIRIS	100.00	16,639
CADIRES	299.50	49,833
TOTAL INGRESSOS	6,798.50	1,131,175

DESPESES

EMILIANNA	31.00	5,158
COL.LAB.AMPA DIA PORTES OBERTES	480.00	79,865
ORQUESTRA SETSON	2,250.00	374,369
ORQUESTRA ROSALEDA	3,700.00	615,628
RANXERS	1,630.00	271,209
BEGUDES MÚSICS	23.00	3,827
PASTISSERIA EMPORDANESA	261.00	43,427
FRUITES I VERDURES P.PAGES	59.00	9,817
ESTANC LA CAMPINYA	85.50	14,226
DROGUERIA BERTA	2.70	449
GROS MERCAT	1,285.64	213,912
EMILIANNA AERONFIX	19.24	3,201
TOMATES MARXA	4.50	749
DROGUERIA CALVO	6.80	1,131
ESTAM FLORS	20.00	3,328
X2A2001 IMPRENTA	150.00	24,958
REST.ELS OLIVERONS	67.64	11,254
DIN A 12	30.10	5,008
BOTIGA COQUES I PA	38.05	6,331
TOTAL DESPESES	10,144.17	1,687,848
DIFERENCIA	-3,345.67	-556,673
SALDO ANTERIOR BBVA	12,655.78	2,105,745
DEFICIT FESTA ST.MARTÍ	-3,345.67	-556,673
COMPRA 50 CADIRES GROS MERCAT	-667.00	-110,979
COMPRA 25 CABALLETS	-370.00	-61,563
LIQUID.INTERESSOS BBVA	-1.85	-308
SALDO FINAL BBVA	8,271.26	1,376,222

SANT MARTÍ 2003

Programa d'actes

DIVENDRES DIA 7

VESPRE: A les 10, al Centre Cívic podrem gaudir d'una estona divertida amb l'obra de teatre "**LA BALADA DE SÒNIA I VERNON**", representada per la companyia: **TEATRE DE L'ECLIPSI**

DISSABTE DIA 8

MATÍ: A les 11, al Centre Cívic, espectacle d'animació infantil: "**ANIMACIÓ, GRESCA I ROCK AND ROLL**" a càrrec del grup **AMADEU ANIMACIÓ**

TARDA: A les 4, a la zona esportiva dos partits de futbol de màxima rivalitat, casades contra solteres i casats contra solters.
A les 7, al centre cívic, extraordinari **CONCERT** de festa Major.

NIT: a 2/4 de 12, **ANIMAT BALL**

DIUMENGE DIA 9

MATI: A les 12, **OFICI SOLEMNE** amb acompanyament d'Orquestra.
Tot seguit dues **SARDANES** a la Plaça Major.

TARDA: A les 5, a la Plaça Genís Subiròs **SARDANES** i seguidament al Centre Cívic **BALL DE FI DE FESTA**.

Tots els actes seran amnitzats per la Cobla Orquestra:

ROSALEDA

Concurs de fotografia:

"El Far d'Empordà, racons i raconets"

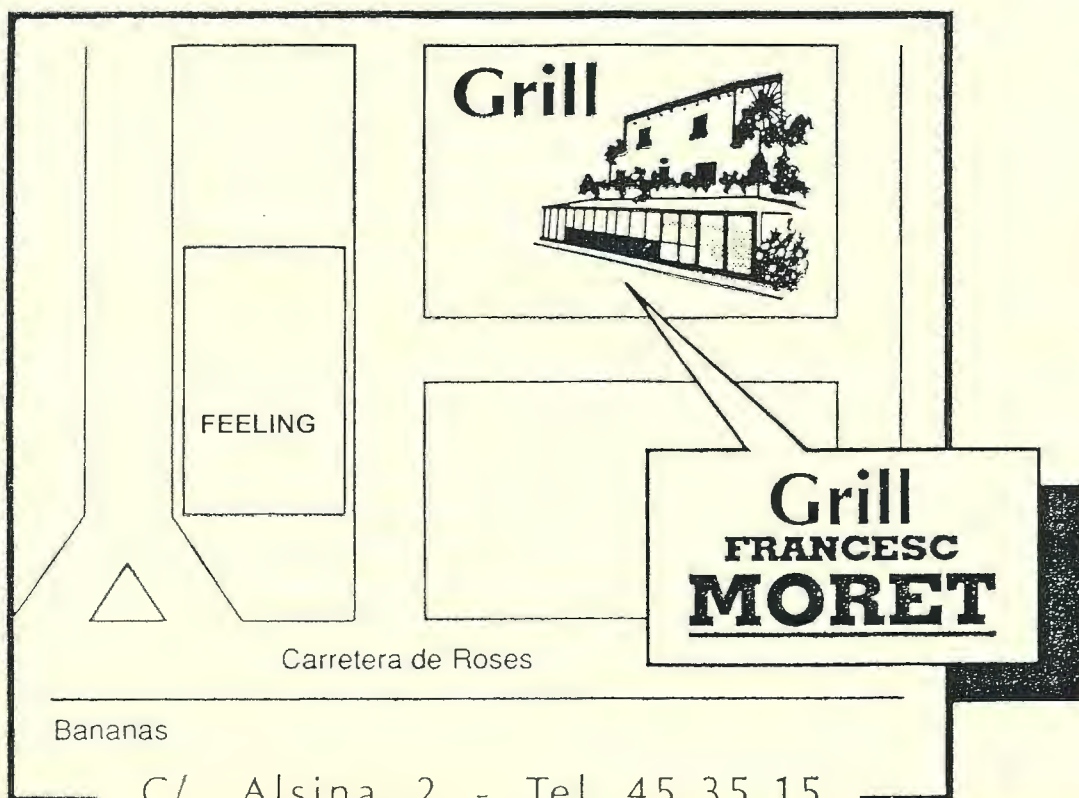
Les fotografies que participaran al concurs, seran exposades a la sala de ball durant els dies de la festa. El diumenge a l'hora del ball es donarà a conèixer el guanyador i s'entregueran els premis corresponents.

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Ctra. Figueres - El Far d'Empordà, Km 1
17469 El Far d'Empordà
Tel. 972-502716 FAX. 972-674197

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

Els Francesos a El Far d'Empordà !!!

En un llibre de defuncions de la nostra parròquia de Sant Martí he obert una de les pàgines i he trobat anotacions de gravíssims aconteixements que tot seguit comentaré.

Esdevingué el temps de la invasió dels francesos, el 21 de novembre de 1794, coincidint amb l'últim redactat al mateix llibre fet pel rector de llavors. Es parla de la invasió dels francesos que va tenir lloc al nostre poble i que ens cal conèixer.

Abans però, cal parlar d'una altra invasió, la que va tenir lloc al Santuari del roure. El 20 de novembre de 1794 va caure el Santuari del Roure en mans franceses, morint també el general dels exèrcits espanyols, anomenat Marquès de la Unió **Aquest dia és doncs senyalat com el dia de la Gran Victòria del Roure**. No es va emprendre cap nou atac per part dels francesos ja que havien de recollir els trofeus de la victòria i s'havia de fer consell de guerra, per replantejar els nous combats.

La invasió del Roure era un dels passos previs per a conquerir el Castell de Figueres. Destruït el nucli principal de resistència caldria acabar amb els nuclis secundaris i El Far d'Empordà era un d'ells. Es decidiren per envair el nostre poble perquè varen trobar al pantaló del difunt general la llista de tots els llocs on s'havien instal·lat canons de guerra.

Abans que els francesos aconseguissin envair el nostre poble es va produir La Fugida, nom que es dona a un dels episodis de més trista memòria des de la Guerra Gran i que deixarà una marca molt profunda al nostre poble. Com si se sabés del cert que després del Roure seria atacat El Far, tothom aquí es va posar en moviment per evitar caure en mans estrangeres però ¿què els feia fugir? Això és el que us vull explicar.

Podríem creure que el motiu de la fugida era el fet que un contingent militar vivia al nostre poble, amagat dalt l'església on segur que hi havia els canons. La població hagués quedat entre mig de dos focs si s'haguessin iniciat els combats. Però no era aquest el motiu de la fugida, perquè retirant-se cap el Veïnat de l'Oliva n'hi hagués hagut prou. Una altra presència a la vila podria ser la causant. La d'un gros contingent de refugiats que des de feia mig any anava arribant al poble, fins arribar a duplicar-ne la població. El llibre parroquial els anomena expatriats, consta que n'hi havia a la Rectoria i a Can Ruet. Se'n coneix la procedència d'alguns. Són sobrevinguts de Morallàs (Roselló), Darnius, Capmany, La Jonquera, Agullana i d'altres llocs. Ells no es mosseguen la llengua a l'hora d'explicar tots els horrors que havien viscut amb els francesos a da'ltres contrades.

Ara us voldria fer una idea de com va ser la Fugida. Davant la imminent arribada dels francesos, aquell mateix dia de la invasió del Santuari del Roure, el 20 de Novembre, ja gairebé ningú se'n va anar a dormir preparant la sortida cap a l'exili, que es duqué a terme a trenc d'alba. Quin espectacle oferia aquell dia el nostre poble, només comparable a d'un episodi bíblic. Si més de la meitat del poble decidí partir cap a l'exili, penseu quin gran nombre d'expatriats s'afegiren a la caravana. Algun privilegiat, com el Senyor Rector, va sortir amb la tartana amb tot el que hi va poder carregar. Altres sortiren amb la carreta de bous, alguns a peu, arrossegant mainada i tots carregant amb lo indispensable. Cal pensar també que sortiren molts sense saber on acabaria el seu caminar. Us faré referència d'alguns dels llocs de destí. El Senyor Rector va arribar a Campllong i alguns que l'acompanyaren. D'altres anaren a viure a La Tallada, a Riudellots, a Montiró, a Malgrat, a Verges, a Torà, a Llagostera, a Sarrià de Ter, a l'Armentera, a Torrent, a Cassà de la Selva, a Sant Mori, a Jafre, a Calabuig... Ho podem saber perquè fou allà on moriren.

A la Fugida, però, no hi participà pas tot el poble. Una tercera part es quedà per por a prendre totes les seves pertinences, crec. Però, quins varen ser els més desfavorits? Els que es van quedar o els que van fugir? Els qui varen fugir varen vagar fora de casa durant més de 9 mesos però mireu si en sortiren escaldats els qui es varen quedar que, quan tretze anys després varen tornar els francesos a El Far, la fugida fou general. Cap família es va quedar.

Dels horrors dels francesos algun detall us podré contar. Quan el seu general aixecà el seu informe després de la invasió del Santuari del Roure hi va fer constar: "Han set morts o han sigut matats entre 8000 i 9000 soldats espanyols", "Aquell que era ferit, era rematat", "Ens trobem ara a l'abast d'una innombrable munió de pobles, que si un és ric, l'altre encara n'és més. Això facilitarà enormement la manutenció de la tropa". És aquí on es dóna a conèixer el destí de les gallines i demás bestiar que es troba a cada una de les cases. Però penseu que aquí no s'acaba la història de la fugida. Del llibre parroquial sabem qui foren els últims de marxar i quina fou la seva sort. Es tracta de Jaume Martí Berenguer i de Maria Cros, de Figueres (suposo per haver esperat a fugir al capvespre del dia 21, dia de la Gran Fugida). Van ser sorpresos pels francesos que entraven i van morir violentament, segons el llibre. Potser rematats?

Suposem, ja que del llibre no se'n pot treure gaire més informació, que al nostre poble hi entraren els francesos de nit, com al Santuari del Roure, per facilitar les coses. Durant la invasió no podem saber si s'hi lliuraren combats a El Far. Només sabem que hi va haver dos morts civils i que foren morts fora del poble. Com que el nostre poble va quedar en ruïnes i varen donar un escarment al nostre temple, suposem que sí n'hi van haver. Segons el llibre parroquial, el dia 22 de novembre de 1794, el francès va fer acte de presència a El Far d'Empordà.

Continuarà ...

Mossèn Jaume Pratdesaba.

"No tinc ni idea d'on
venen les idees i
espero no saber-les
mai"

J.K. Rowling
(escriptora
britànica)

Alba Bayés Quer

"Més gran és el
perill on més gran és
el temor"

Salustius
(escriptor llatí)

ELS GUARDIANS DEL SABER

No t'adones que el temps passa i... ja hi tornem a ser! Arriba l'esperat novembre i el poble es vesteix de festa major. Aquests darrers dies m'han demanat que fes un escrit per la revista i jo, carregada de feina a més no poder, he estat pensant què escriure. Sense dubte aquest és un dels problemes que tenen els escriptors ja que ells ja saben com escriure i tan sols els falta un toc d'inspiració. Però d'escriptor diuen que se n'ha de ser de mena i a mi em manca aquest do innat.

Doncs, no voldria allargar-me, estava jo pensant què dir-vos quan em vaig adonar que no podia parlar de res que no s'hagués dit abans. Per aquest motiu se'm va ocórrer de fer una selecció de les millors cites dites per alguns pensadors de segles anteriors als quals, que si que tenien coses a dir, admiro i respecto.

Aquí adjunto, per tant, un recull d'algunes de les cites escrites al llarg de la història de la humanitat. Només demano, i considero que és el mínim que es pot demanar, que les llegiu atentament i que alhora mireu de treure'n l'entrellat. Assimilar el que aquests filòsofs i pensadors escrigueren és un gran pas que ens permetrà entendre el complicat món on ens ha tocat viure.

"No tingueu
intolerància sinó és
que esteu cara a
cara amb la
intolerància"
Hippolyte Taine
(historiador i polític
francès)

"Per triomfar tan
sols es necessiten
tres coses: audàcia,
audàcia i audàcia"
Jean-Paul Marat
(polític francès)

"No és difícil per un
home fer algunes
bones accions, el que
és difícil és obrar bé
tota la vida sense
fer mai cap mal"
Mao Tse-Tung
(polític xinès)

"Estem a un desert
perquè cap mirada
ens fa senyals
d'intel·ligència"
Friedrich Nietzsche
(filòsof alemany)

"Les coses només
deixen d'existir quan
es deixa de crear
en elles"
Gonzalo Torrente
Ballester
(escriptor espanyol)

"Quin record queda
debs homes? Una
hora de feina pel
moralista"
Immanuel Kant
(filòsof alemany)

"Penso, sóc"
René Descartes
(filòsof francès)

"Quan els ulls veuen
el que mai has vist,
el cor sent el que
mai ha sentit"
Baltasar Gracián
(escriptor espanyol)

"L'home que només
pensa en viure, no
via"
Sòcrates
(filòsof grec)

"Res us pertany més
en propietat que els
vostres somnis"
Friedrich Nietzsche
(filòsof alemany)

"Una vida aconseguida
es un somni
adolescent realitzat
en l'edat madura"
Alfred de Vigny
(escriptor francès)

"Un pedant és un
estúpid adaltemat per
l'estudi"
Miguel de Unamuno
(escriptor espanyol)

"Fins i tot una falsa
alegria sol ser
preferible abans que
una veritable
tristesa"
René Descartes
(filòsof francès)

"Són moltíssims els
qui estimen,
pocíssims els que
saben estimar"
Stefan Zweig
(escriptor austriac)

"A Espanya, de cada
deu caps, un pensa i
nou envesteixen"
Antonio Machado
(escriptor espanyol)

"Si no pots fer dels
teus pensaments
objectes externs,
aleshores fes dels
objectes externs
pensaments"
Novalis
(poeta alemany)

Tan sols unes quantes cites que no us han fet perdre ni 5 minuts ja que, tal com digué l'escultor italià Miguel A. Buonaroti, "No hi ha mal tan gran com el del temps perdut".

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

INTERIORISTES

ALBERT CASANOVAS
Tel.: 608 43 38 23

**MAS SARGET
EL FAR D'EMPORDÀ
(17469)
972-510882**

ELECCIONS MUNICIPALS 2003

El passat mes de maig varen tenir lloc les eleccions municipals arreu de Catalunya. Al nostre poble es va presentar una única llista amb l'opció del partit socialista i el renovat equip de la legislatura anterior, encapçalada per l'actual alcalde Jaume Arnall. Una vegada acabat l'escrutini reglamentari, els resultats foren els següents:

* població 2002	397 hab.
* cens 2003	337 hab.
* vots emesos	209
* % abstenció	37,98
* vots nuls	4
* vots en blanc	10

Per tant, el partit del PSC-PM, guanyà amb 195 vots, és a dir, amb el 95,12% de participació i aconseguí els 7 regidors.

Davant d'aquestes dades, cal remarcar l'elevat índex de participació electoral tot i presentar-se una única llista –concretament és el resultat amb el segon % més elevat a tota la comarca de l'Alt Empordà.

Finalment el nou consistori quedà format pels següents membres:

Jaume Arnall i Figueras	alcalde
Josep Coll i Hospital	tinent alcalde
Joan Subirós i Bret	regidor d'urbanisme
Joan Jofre i Company	regidor de cultura i esports
Francisco Ferrera Maqueda	regidor de serveis
Jordi Pagès i Mallol	regidor de sanitat
Pere Pujolàs i Costa	regidor de medi ambient

CURIOSITATS I ANÈCDOTES ELECTORALS

Un pacte casolà: el Far-Rabós d'Empordà

Una de les anècdotes més comentades durant aquestes darreres eleccions fou, sens dubte, el cas dels alcaldes del Far-Rabós. Ara, al poble del Far ja no hi ha només un alcalde, n'hi ha dos i viuen a la mateixa casa. Jaume Arnall i Rosa Mª Moret són matrimoni i també els dos màxims responsables d'aquests dos pobles. I, encara més, cadascun d'ells representa un partit diferent! Aquest fet és circumstancial perquè ja se sap que en els pobles petits el ser d'un partit o l'altre no vol dir gaire gran cosa.

Jaume Arnall va haver d'assumir l'alcaldia per la mort de Genís Subirós a l'any 2000, ja que figurava com a tinent d'alcalde. Rosa Mª Moret ha accedit al càrrec sense experiència municipal prèvia al capdavant de CiU. Les eleccions a Rabós però, varen ésser molt més renyides que al Far ja que es varen presentar tres llistes més, deixant de banda la de CiU.

La relativa joventud d'en Jaume i la Rosa M^a, el fet de representar dues opcions polítiques diferents i a sobre, ser matrimoni, els fan un cas insòlit i gairebé únic arreu.

Síntesi d'El Punt amb data del 18 de juny de 2003

Falta tant poc per Nadal !!

Ens queden pràcticament quatre dies per a començar a veure els típics anuncis de joguines, torrons i en fi una miqueta tot això que ens tempta tant en aquestes èpoques nadalenques , si és que ja no ha començat.

Un any més tornem a ser camí de Nadal, on molts de nosaltres compartim amb la gent més propera i estimada, especialment els més petits de la casa , encara que als grans també ens agrada això.

De ben segur que tots hem observat l'anunci d'una nina o d'un autoxoc o... i em sentit que els petits de la casa fan un crit i ens reclamen allò que veuen a la televisió , en fi ens està demanant tot un seguit de coses que de vegades són impossibles per la nostra economia.

El millor de tot però és quan ens riem d'ells i els diem que això ho han d'escriure a la carta dels reis perquè nosaltres com a pares, oncles o parents no tenim tants diners per compra'ls-hi tot però que podria ser que passés el pare Noël o potser el tió i si no ens queda com a últim recurs els reis .

La meva opinió és que els menuts d'avui en dia estan massa ben acostumats a tenir-ho tot és que no els hi falta de res, bé s'ha de dir que almenys la gent de la meva generació no ens podem queixar perquè hem tingut pràcticament de tot però sempre hem tingut la il·lusió de tenir alguna cosa que no teníem i aquesta era la nostra esperada nit de reis.

Suposem que tot això actualment és força culpa nostra perquè som nosaltres els que acostumem a tenir-ho tot i no els hi sabem dir que no a res o a ben poques coses quan ens fan aquella cara de pena o quan sens posen a plorar a cap ens agrada sentir-los plorar, o bé també perquè els seus companys de classe ho tenen o d'altres vegades perquè mirem de fer-los una miqueta de xantatge, en fi sempre poden amb nosaltres!!!

El problema és que moltes de les joguines que surten a la televisió són molt cares gairebé totes tenen un preu mínim d'uns 30 € , i es clar si només fos una joguina? Però com que amb una no n'hi ha mai prou i a més a més en comprem pel cosí, germà, fins i tot pel més gran de la família, l'avi.

De vegades no arribem a una conclusió que segur que molts de nosaltres ens en hem adonat però no ho fem real. Quantes vegades un nen petit ens ha agafat una ampolla de plàstic i s'ha passat una bona estona jugant-hi o una cullereta o les agulles d'estendre la roba almenys jo en tinc anècdotes de la meva infància i en el primer moment que t'ho expliquen no t'ho creus, però a la que ho veus amb els més petits de casa te n'adones.

Una de les joguines més demanades és la Playstation o jocs per aquesta i la veritat que això ens surt pràcticament com unes vacances i per culpa d'això i ha molta gent que se'n queda sense o bé ho ha d'anar pagant a petites mensualitats.

Ja que moltes vegades són els petits de la casa els que ens animen i ens fan somriure una vegada era una altra de ben segur que cap de nosaltres podria passar un Nadal sense mainada i amb algun que altre detall per aquests.

A veure qui ens cobra nenys??

El mercat hipotecari està de rebaixes. Si dia rera dia apareixen a la televisió anuncis d'ofertes que diferents entitats bancàries fan, per intentar captar més clientela, com ha fet últimament el BSCH amb la Superhipoteca, imaginint-se a Internet. Això és la guerra. De preus, volem dir.

Ens trobem en una època en que els interessos estan molt baixos, el Banc Central Europeu cada vegada baixa més el preu del diner i tenir diners a en un compte a termini tradicional ja no aporta gairebé res. Molta gent es decideix per invertir, sobretot en el mercat immobiliari. Qualsevol es planteja la possibilitat de comprar-se un immoble, com que gairebé ens regalen la hipoteca ... Pensen que ING Direct, una de les banques d'internet més agressiva pel que fa a ofertes de preus, ha tret al mercat una hipoteca sense comissions, referenciada a l'EURIBOR i amb un diferencial de només 0.49, i a més, la vincula a un compte molt ben remunerat, totalment disponible. És la primera que s'hi ha atrevit.

Nueva Hipoteca NARANJA

- 0% comisión apertura
- 0% comisión por amortización parcial
- 0% comisión por cancelación total
- 0% comisión por subrogación

**Euribor + 0,49
2,80 T.A.E.***

¿Te vas a arriesgar a pedir una hipoteca sin hablar antes con nosotros?

[Informate](#)

Cuenta NARANJA

- Alta rentabilidad
- Con total disponibilidad
- Sin gastos ni comisiones
- Sin cambiar de banco

[INFORMATE](#)

I perquè passa això? Com pot ser que vagis al teu banc o caixa de sempre, demanis preu per a una hipoteca quan et decideixes per comprar el teu piset o una casa i et diuen que et costarà d'interès EURIBOR + 0.75 o més, amb comissions d'obertura que superen el 0.75% o 1%, amb comissions d'amortització anticipada i en que, per si fos poc, et demanen que domiciliïs la nòmina, rebuts domèstics, assegurances, targetes a crèdit i no sé quantes coses més? Doncs perquè alguns bancs d'internet comercialitzen en realitat productes d'altres bancs que són els realment tenen costos de personal, publicitat ... ING Direct sacrifica el seu marge, no ha de fer front a costos de personal desorbitats. Penseu que ni tant sols volen domiciliació de nòmines, ni de rebuts, ni assegurances, ni targetes... Per què? Doncs perquè això són costos. Et domicilien el rebut al teu banc i ja està. Volen només fer hipoteques, això sí, segures.

Però no és or tot el que llueix. No tothom pot accedir a aquestes hipoteques tant barates. Només presten el 80% del valor més baix entre el preu de compra - venda i el valor de taxació, a persones a qui la quota resultant de la hipoteca suposi entre un 35 i un 40 % del a seva renda i l'import mínim és de 90.000 €. Què vol dir? Que cal que tinguis uns ingressos elevats, que abans de decidir-te tinguis un bon coixí per donar d'entrada, pagar-te les despeses de notaria, registre, impostos i que, a més sigui un pis, i no un pissot per sortir del pas. Baja, una cosa bastant habitual.

De totes maneres, no els hi traurem mèrits. ING Direct és l'única entitat que comercialitza els seus productes a través d'internet que no exigeix cap mena de vinculació a més del que es contracta. Unida aquesta circumstància a l'absència de comissions, fa que sigui una de les ofertes hipotecàries més competitives del mercat en aquest moment.

Cal valorar si el que interessa és pagar poc però havent de trucar per telèfon (pagant, és clar) per aclarir qualsevol dubte que tinguis o bé pagar una mica més però en una entitat perfectament coneguda, amb un bon assessorament, amb algú de confiança que t'explica les coses tal com són, encara que el marge que paguis sigui una mica superior.

Sara Bayés Quer, Novembre 2003.

LES
QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Instal·lacions

MORILLO

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 656 804 194

TORNAMENT AERÒBIC I ANIMACIÓ SOCIAL EN VÍDEO

Un bon grup de fèmines d'aquest poble, unes aparcant la feina de la casa i les altres els feixucs llibres de l'institut, hem decidit dedicar una estoneta a moure'ns una mica i desconectar de la rutina diària de la setmana.

ELS DIMECRES DE 9 A 10 DEL VESPRE FEM AERÒBIC.

Per animar-vos a venir us donem unes quantes bones raons i publiquem una foto del grup que l'any passat va fer una petita exhibició per la festa d'estiu:

Uns molt!
Sara
 Pots menjar
 tants pastissos
 com vulguis i rebaixes
 les calories
 Per poder els dimecres
 menjar torrons
 per Nadal!
 Unes quantes
 hores d'aeròbic són
 essencials per conservar
 la línia
Alba ♥

Ens ho passem
 molt BÉ!!
~~Esther~~

t'ho passes bé
 i et poses en forma
Anna

Veniu per fer exercici
 i per xerrar una
 miguet a
 Rose R.

És Superdivertit
 d'ondes
Carmen

Vina es guai
Cristina

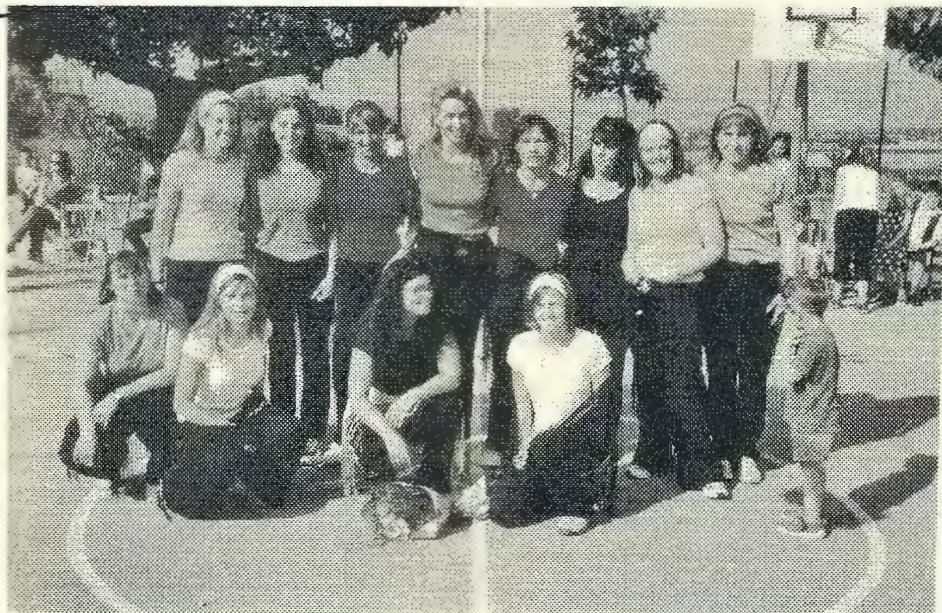
ÉS MOLT DIVERTIT
~~Esther~~

CARMEN

ROSA M^a

SANDRA

XÈNIA

No et
 rovellis!!
~~Esther~~

TERESA

PREPARAM
 UNA ALTRE
 EXHIBICIÓ
 ↑

SILVIA

PARA NO OXIDARME.

Per Esther Jofre

PERQUÈ H'HO PASSO BÉ

H^a Angels

Joaquimacho

Felicitats

iaia

El dia 19 d' octubre la iaia Quimeta va fer anys, un piló d' anys damunt l' esquena que molt gustosos ho vam celebrar.

La iaia Quimeta és molt vella, té 88 anys. Té la cara maca, plena d'arrugues i els cabells grisos. És baixeta. És molt agradable, no s' enfada mai i sempre parla baix . Viu a prop del campanar de l' església d' El Far. Li costa de respirar i es cansa molt perquè és gran i sempre esta una mica refredada. És molt treballadora, sempre fa coses: el dinar, va a comprar, fa ganxet, llegeix, te cura de les flors, els gats i els gossos. Una de les coses que més m' agrada de la iaia es que m' explica contes .

Pels que no la coneixeu la iaia Quimeta és la JOAQUIMA ARGELES AYATS. Va néixer el 19 d' Octubre de 1915 a la localitat de Pontós però de jove va venir a viure aquest poble amb la seva mare, viuda, i els seus dos germans, la tia Lola i el tiu Camilo. Es va casar amb L' Àngel Pagès (de Can Reimundo). Va tenir dos fills, en Pitu i l' Ampar i molts néts i besnéts .

Per commemorar aquesta data i desitjar-vos molta salut i felicitat us transcrivim aquest poema :

*Duan estàvem a soles amb l' àvia
Al' hivern, a la vora del foc
D' una antiga casa catalana,
En un petit poble de d' Empordà,
Due feliços èrem àvia
Due feliços èrem, tots*

*I senttem bramar la tempesta,
I els pagesos fugir esverats,
Botsinant perquè la tramuntana
Els espolsa la ciosa i el blat
Due feliços èrem, avia
Due feliços èrem, tots*

Arnau Sirvent i Marta Muñoz Sirvent

Coll-verd

PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

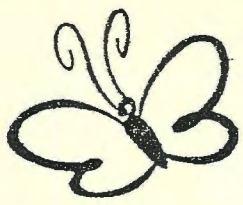
ESTAM

flors i plantes

Subirós - Saballs, S.L.

Servei Teleflora - Entregues a Domicili - Flors i Plantes Naturals i Artificials
Tots Tipus d'Ornaments Florals - Rams de Núvia, Esglésies
Corones i Coixins Funeraris - Disseny i Decoració al seu gust

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

LES PAPALLONES

HOLA SOM ELS PETITS DEL'ESCOLA.

AQUÍ ESTAN ~~SAN~~ SOM ELS LLIONS,

SOM LA CLASSE DELS
PAPALLONES.

AQUÍ TENIM ELS NOSTR
DIBUIXOS

ES PEREM

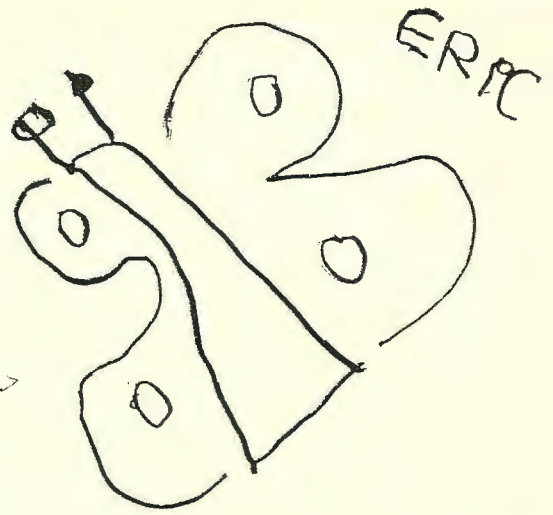
QUE ÉS AGRADIN MOLT

VIREIA

ERIK

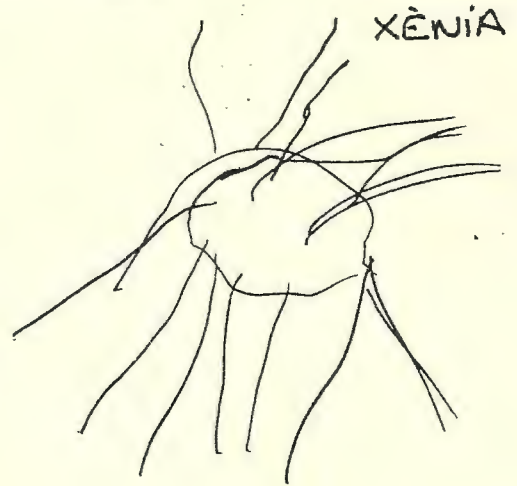
ERIC

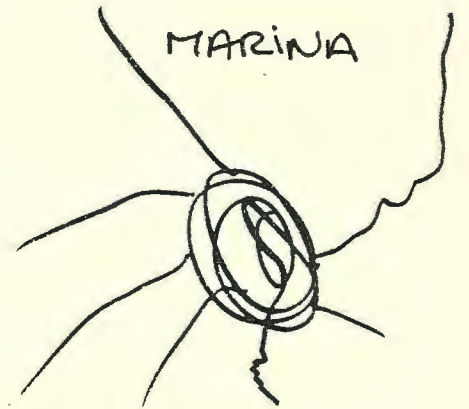
MELLI

CRISTINA

GUILLEM

XÈNIA

MARINA

MARTÍ

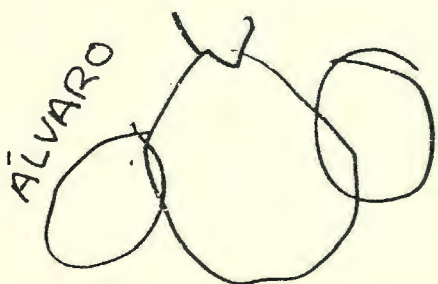
MARIA

JANUA

EVA

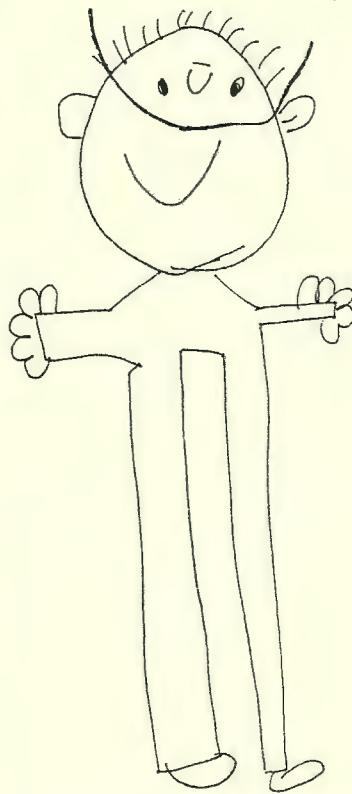
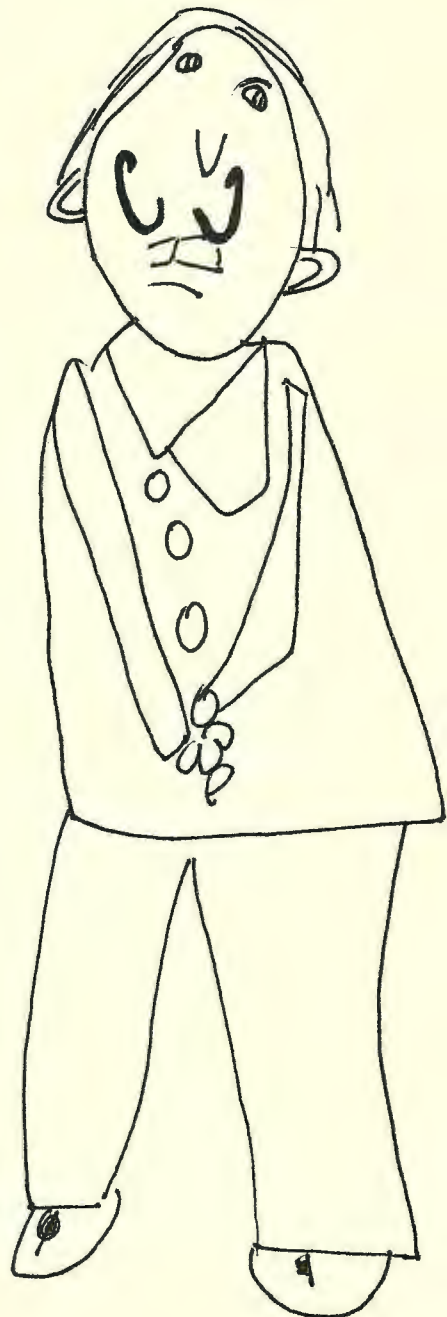

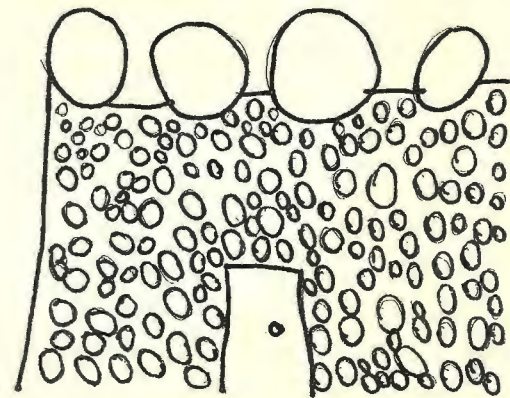
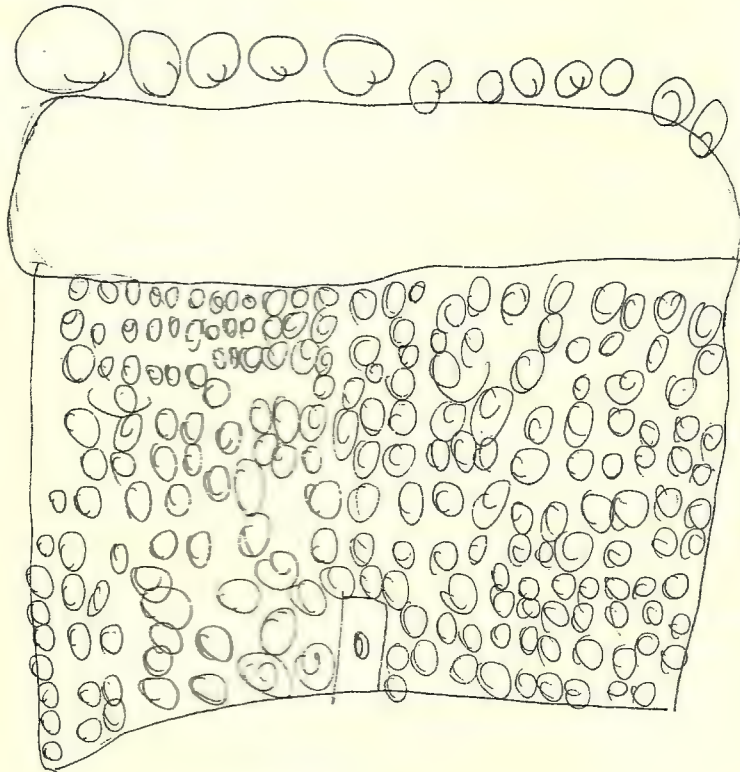
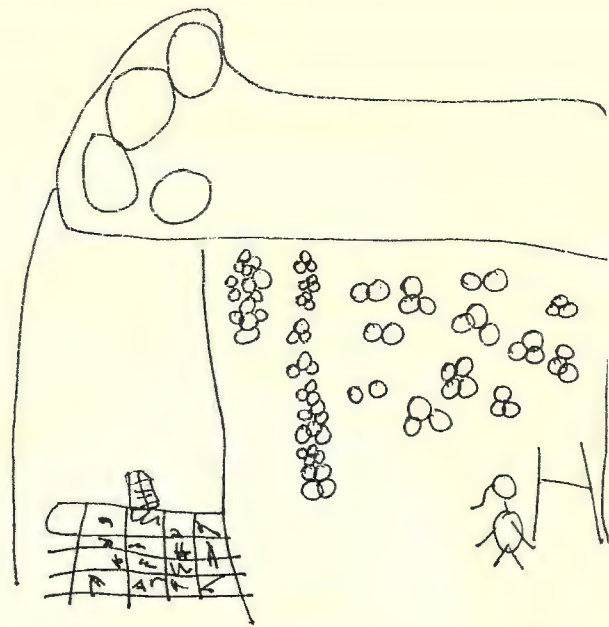
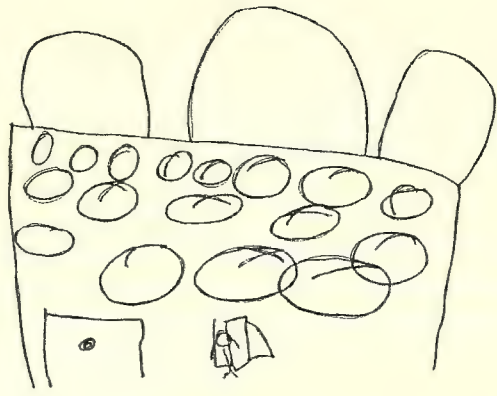
ÁLVARO

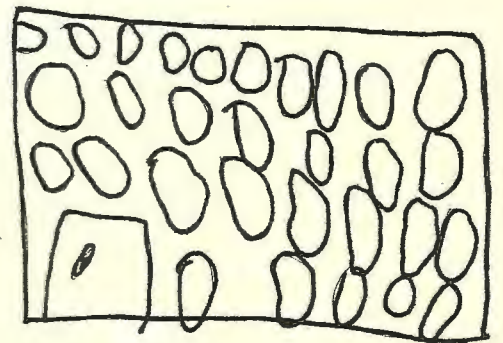

L'any Dali

MUSEU DALI

Aquest any és Dali i nosaltres estudiarem el personatge i la seva obra.

DES DE L'ESCOLA: PROJECTE INTERNACIONAL COMÈNIUS

Una de les funcions que com a Zona Escolar Rural volem potenciar les escoles de Vilamalla, Vilabertran i El Far és la relació entre els alumnes d'aquests pobles. Per això i des de fa anys, hi ha una diversitat d'activitats conjuntes que ens ajuden a assolir aquest objectiu.

Aquest curs l'activitat més destacada, amb diferència, és la participació en el projecte europeu Comènius conjuntament amb escoles d'altres països. L'eix sobre el qual girarà el treball de tots plegats és al voltant dels jocs tradicionals de cada zona, els de sempre. Volem que els nostres nens i nenes expliquin a què juguen, que preguntin als seus avis o pares i mares quins eren els seus jocs quan eren petits, etc.

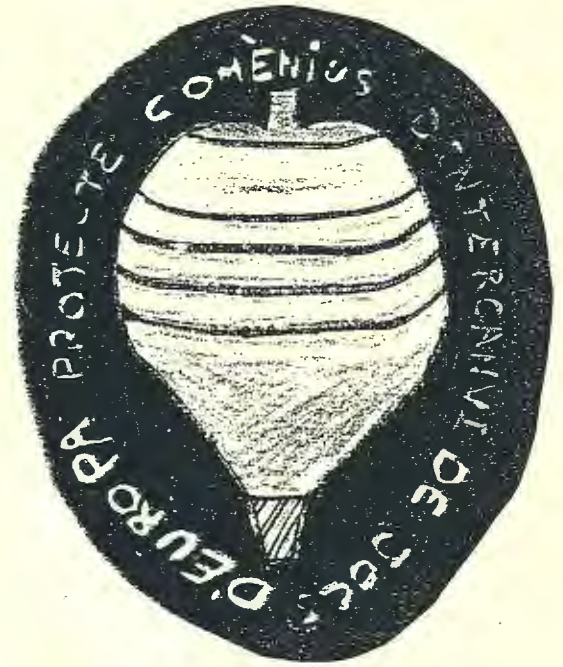
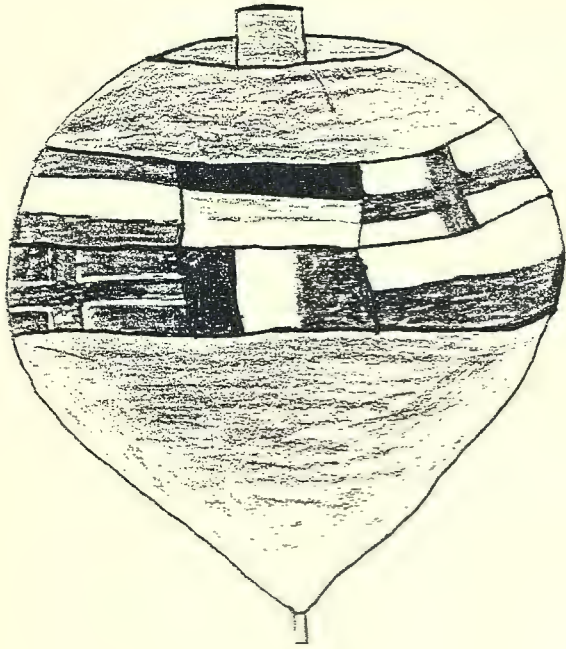
Amb tot aquest recull d'informacions i material caldrà ordenar-ho i donar-li forma per tal de poder enviar-lo als nostres socis de Noruega, Anglaterra, Itàlia, Alemanya o Polònia que alhora faran el mateix que nosaltres i ens enviaran el seu recull de jocs. Utilitzarem ordinadors per elaborar els escrits, Internet per cercar informació o per enviar missatges a les altres escoles o als alumnes corresponents, càmeres fotogràfiques digitals per retratar escenes d'algun joc o la càmera de video per filmar tot el joc sencer.

Caldrà assabentar-se de les dades socials i geogràfiques bàsiques dels països amb els quals ens relacionem i, lògicament, utilitzar l'anglès com a llengua de comunicació. Els alumnes dissenyaran la seva proposta d'anagrama del projecte i el que sigui escollit identificarà tot el que fem a la ZER per enviar als altres socis europeus...

Com podeu veure, la feina a fer entre tots serà important i al mateix temps instructiva i divertida. No només els alemanys o els anglesos poden acabar jugant a *saltar i parar* o al *pare carbasser* gràcies a tots si no que els nens i nenes del poble també sabran jocs nous mentre utilitzen l'anglès, fan medi social o informàtica.

Algunes de les propostes d'anagrama dels alumnes del cicle superior de primària.

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

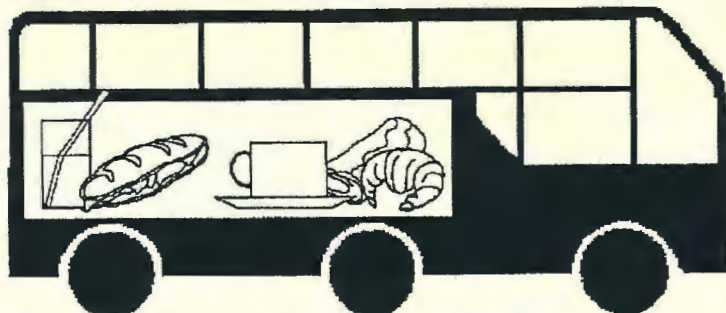
Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.
Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 **EL FAR D'EMPORDÀ**
(Girona)

CAFETERIA - BAR ESTACIO

Plaça Estaci , 17 - FIGUERES Tel. 972 50 64 43

PER TU AMIC

Som la generació dels irresponsables i sense formes, em repeteixen sovint...
Per què no planifiquem les coses abans? Per què tant de mòbil si tampoc no us serveix de res? Què és això de "no mola" o "em ratlles"? Tot això són comentaris de la mare, l'avi...

Segurament la gent gran s'oblida de quan havien estat petits o adolescents, i si ho recordessin una mica se n'adonarien que tampoc és tan diferent!!

Protestem, som agressius, canviem d'humor, som crítics (més que mai)... I ells? Que potser ho fan tot bé????

Des de petita he tingut de tot: joguines a dojo, material escolar nou, roba a la moda, un cotxe que em duu arreu, activitats de lleure, viatges, vacances... Buff!!!!

I això és ser feliç? En tinc la culpa que no m'hagi faltat res?

A vegades sento moltes ganes d'aixecar-me i sortir d'aquest món programat on sempre hi ha una cosa després de l'altre i on el rellotge és l'amo. Sovint necessito parlar i els grans no hi són, perquè treballen o no volen parlar de "xarrades d'adolescents".

Fer amics és cada cop més difícil! En mig de màquines gairebé tothom va a la seva i costa fer penya. La mama sempre em diu que abans es feia molta penya i que ara, com que ja ho tenim tot, no servim ni per això! (Ja vaig fer vaga jo! Intentant fer-la amb motiu, però la majoria només tenien l'excusa per passar de les classes!)

Ara quelcom molt recent m'ha fet pensar i valorar tot el que m'ha de fer sentir feliç. Tenir les necessitats bàsiques cobertes és habitual no pas per tot arreu, això per començar!! Però sóc de poble, menjo bé, tinc uns pares, uns avis que em mimen... i tinc els millors amics del món! Dels que espero que hi siguin per sempre!

Discuteixo, però la mare diu que és millor això, que no seria normal que no passés ara que som als setze.

Amb tu Marc, he tomat al valor de la vida, tal com és; perquè ets amb nosaltres i tornem a caminar plegats. Quan per un moment imagines la fragilitat del estar viu, t'espantes i t'adones que ens passem mitja vida queixant-nos per res!!

Ens escalfen el cap amb el físic, manies de sobrepes, obsessió per l'estètica, comunicació per "xat",... ens diuen que hem de ser competents amb tot, dominar idiomes, informàtica, estudiar molt, ... per?? Potser una feina temporal, d'aquí quant??...

I de sobte t'adones de la importància de la persona, la companyia i la comunicació per sobre de tot! Has descobert un món!

No canviaré i continuaré fent les coses malament, equivocant-me, protestant per sistema per coses insignificants... però ara sé que tinc tota la vida per estar orgullosa i feliç, encara que en maduració: Tenir-te i tenir tota una vida per continuar caminant, compartint i comunicant amb tu.

Potser he descobert que també es pot ser feliç amb petites coses senzilles de cada dia, sense grans riscos ni grans objectes. Em fa feliç anar amb l'avi a fer practiques de cotxe, menjar crispetes amb la mare i mirar una pel·lícula plegades o discutir pel "piercing", veure't i riure amb tu i animar-te a ser el que ets, el Marc de sempre,... i moltes coses més.

Per tots els objectius que encara hem d'assolir, i sobretot per no deixar-nos vèncer, perquè la nostra generació pot fer grans canvis!

Tot plegat som una generació víctima del sense sentit

XÈNIA SEMIS

UN PERSONATGE REL·LAVANT DEL NOSTRE POBLE

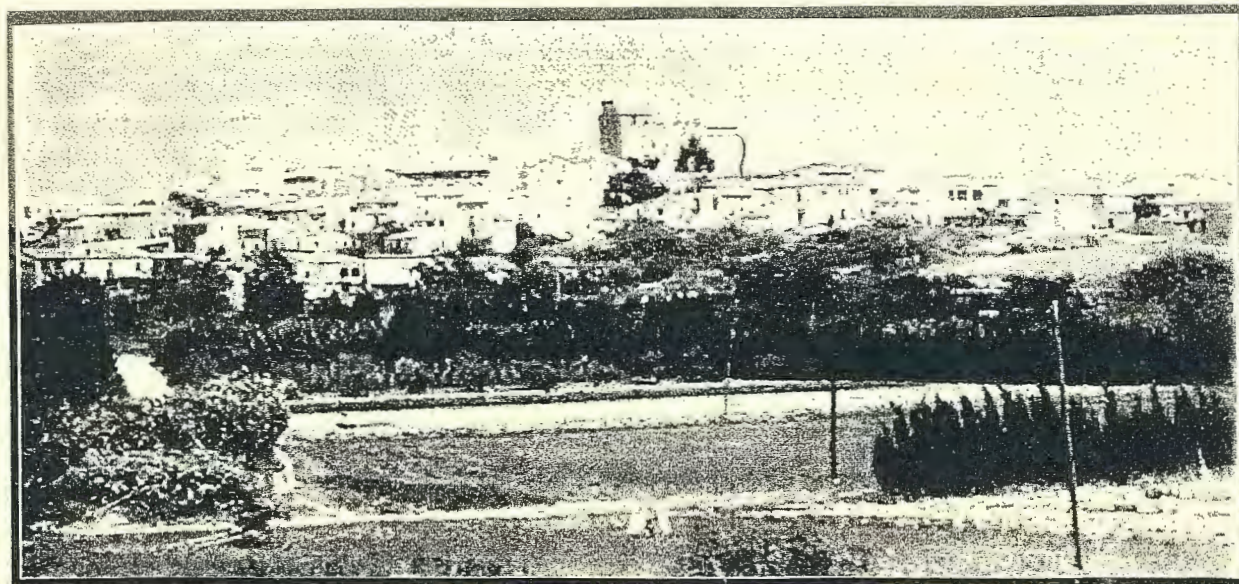
Oriol i Bernadet, Josep

(el Far d'Empordà 1811 - les Escaldes, Andorra 1860)

O
R
I
O
L
I
B
E
R
N
A
D
E
T

1811 — les Escaldes, Andorra 1860) Arquitecte. Anà a Barcelona i estudià Belles Arts i Ciències a Llotja. Assolí el títol d'arquitecte per l'Acadèmia de San Fernando (1833). Es doctorà després en ciències exactes i fou catedràtic i director de l'Institut de Barcelona. En qualitat de delegat regí visità l'exposició internacional de Londres de 1851. És autor dels projectes del ferrocarril de Barcelona a Girona i a Sant Joan de les Abadesses. Arquitecte municipal de Sabadell, fou l'autor del pla d'ordenació de la ciutat (1847-58), de les Peixateries (1858) i de la Casa de Beneficència Hospital (1856). Professor de dibuix a les escoles de Tarragona i Llotja de Barcelona. Amb Oriol i Bernadet aixecà els plànols de les muralles romanes de Barcelona (1836). Col·laborador activíssim del "Boletín de Nobles Artes" (1846) i autor de pla d'alineacions d'Hostafrancs i de diverses cases a Barcelona. L'obra més interessant és el projecte de manicomí de la Santa Creu, a instància del doctor Emili Pi i Molist (1859), edifici començat molt després de la mort de l'arquitecte (1885).

(Joan Bassegoda i Nonell)

-Eloi Sánchez Co
Biografia extreta

"Gran Enciclope
Catalana".

QUÈ VOLS SER QUAN SIGUIS GRAN ?

Mmm... doncs encara no ho tinc clar! Aquesta és una de les moltes possibles respostes, però gairebé sempre la més freqüent. Sobretot quan ets jove i et fan decidir tan aviat tot el que vols fer la resta de la teva vida. Bé, potser sóc una mica exagerada, però si t'ho mires bé és la veritat.

Quan ets petit i et fan aquesta pregunta, no sé perquè però gairebé tots ho tenim molt clar, i diem amb molta il·lusió que volem ser bombers, policies, detectius, veterinaris, senyoretetes o fins i tot n'hi ha que volen ser astronautes. Però a mida que et vas fent gran i vas creixent, te n'adones que les coses no són tan fàcils com semblaven, i ja no ho veus tot tan clar com abans. Suposo que al veure com n'és de difícil arribar a ser allò que volies ser... almenys et fa dubtar. Penses: i si haig d'estudiar molt i no me'n surto? I si me'n surto però després no trobo feina? Què faria llavors? I si començo a estudiar i després veig que no m'agrada? I així moltíssimes coses més.

De fet, actualment no som pas tots els qui tenim aquests dubtes. Molts el que pensen és que quan puguin sortir de l'institut, se n'aniran a treballar i ja està. Ara ho veuen molt clar, però suposo que a mida que et vas fent més gran te n'acabes penedint. Almenys això és el que diuen molts dels que han provat aquesta experiència.

Així doncs, crec que serà millor estudiar i encara que t'hagis d'esforçar molt, almenys acabaràs essent alguna cosa en aquesta vida, però no em pregunteu el què, perquè... no ho tinc clar!!

Esther Bartolomé

**CONSTRUCCIONES
GUERRERO - NEGRO, S.L.**

c/ Vila-sacra, 8
Tels. 630 993 815
629 710 523

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

Moviments Demogràfics

Com cada semestre, farem una repassada als moviments demogràfics que s'han produït al nostre municipi.

Naixements:

- Ismael-Rachid Khatir Pichel, l'1 de Juny de 2003.
- Laia Ricart Pérez, el 7 de Setembre de 2003.
- Marta Nuñez Garcia, el 28 d'Octubre de 2003.

Bateig:

- Berta Jofre Rodriguez, el 6 de Juliol del 2003.

Comunió:

El 29 de juny de 2003 van fer la Primera Comunió a El Far l'Helena, en Gerard, l'Ariadna, la Silvia, la Roser, en Marc, en Jordi, en Roger, la Jenifer, en David i la Mireia.

Casaments:

- Xavier Jofre Company i Lourdes Gasull Colomer, el 15 d'Agost de 2003, es van casar a Viladamat però viuran a l'Oliva.
- Francisco Javier Fernández Diaz i Neus Ruiz Pina, de Figueres, que varen escollir venir a casar-se a El Far d'Empordà, en una cerimònia civil, el 13 de Setembre de l'any 2003.

1r Concurs de fotografia d'el Far d'Empordà

"El Far, racons i raconets"

Bases

Participació: Tothom qui ho desitgi.

Tema: "El Far, racons i raconets" llocs del poble del Far i les seves contrades

Identificació: Al dors de les obres el títol de l'obra i la població de residència de l'autor. Les obres es lliuraran amb un sobre adjunt amb el títol de l'obra a fora i amb les dades personals tancades dins.

Modalitat: Blanc i negre o color, amb tècnica lliure però sense tractament digital (presentar negatiu).

Obres: Màxim 3 fotografies inèdites per autor, sobre un suport rígid de 30 X 40 cm (per exemple una cartolina)

Lliurament: A qualsevol membre de l'associació juvenil Atalaia (tels. contacte, Sara 661 62 58 15, Sílvia 636 33 29 57, Jordi 639 41 95 36), o a l'Ajuntament del Far (C/Pau Casals nº2 -17469 el Far d'Empordà) abans del dia 3 de novembre. Les despeses de tramitació (correus, missatger...) correran a càrrec dels concursants.

Retorn de les obres: Les obres es podran passar a recollir per l'Ajuntament del Far, un cop acabat el concurs.

Jurat: El jurat estarà format per tres persones de reconegut prestigi en el món de la fotografia. Aquest jurat podrà resoldre les incidències no previstes.

Veredictes: Els membres de l'associació juvenil faran públic el veredictes el diumenge de la festa a l'hora del ball. El veredictes serà inapel·lable.

Premis: Es lliuraran el diumenge de la festa a l'hora del ball:

El guanyador rebrà el premi d'una càmera fotogràfica digital amb pantalla LCD valorada en 300 €.

Tots els participants tindran premi.

MIRANT ENRERA

Reflexió sobre aquells anys!

(Traducció d'un escrit que circula per internet)

La veritat és que no sé com hem pogut sobreviure.

Sobreviure a la nostra infantesa.

La generació de "l'espera", ens vam passar la nostra infància i joventut esperant.

Haviem de fer "dues hores de digestió" per a no morir nos a l'aigua.

Teniem les hores de migdiada per a poder descansar(¿) i ens deixaven en dejú tot el matí del diumenge fins a l'hora de combregar, per a... encara no sé per a què.

Però...Mirant enrera, és difícil creure que estiguem vius.

Nosaltres viatjàvem en cotxes sense cinturons de seguretat i sense airbag, fèiem viatges amb set o vuit persones dins un 600 i no patiem la síndrome de la classe turista.

Caminàvem, anàvem en bicicleta i sense casc, això sense comptar que fèiem auto-stop.

Més tard en moto, sense papers i no l'haviem robat.

Els gronxadors eren de ferro amb "cantos" vius i jugàvem a veure qui era el més bèstia, qui feia la volta de campana.

Passàvem hores construint els nostres carros de rodes per a baixar per les baixades i només llavors descobríem que havíem oblidat els frens.El mateix feien els més afortunats amb els cotxes de pedals, però tampoc tenien frens i els duraven dos dies.Després de xocar amb algun arbre vam aprendre a solucionar el problema.

Jugàvem a "churro va" o "picozorrozaina" i ningú va patir hèrnies ni dislocacions vertebrals.

Sortíem de casa al matí, jugàvem tot el dia i només tornàvem quan s'encenien els llums del carrer.Ningú podia localitzar.nos.No hi havia mòbils.

Ens trencàvem els óssos i les dents i no hi havia cap llei per a castigar els culpables.Ens fèiem un trenc al cap jugant a la guerra de pedres i no passava res.Eren coses de nens i es curaven amb mercromina.

Ningú tenia qui culpar, només a nosaltres mateixos.Teniem baralles i ens tundàvem uns als altres i vam aprendre a superar.ho.

Menjàvem llaminadures i beviem refrescos, però no érem obesos.Si de cas algun era "gordo" i punt.

Estàvem sempre a l'aire lliure, corrent i jugant.

No teníem Playstations, Nintendo 64, video jocs, 99 canals de televisió, pel.lícules de video, so surround, mòbils, computadores ni internet.Nosaltres teníem amics.Quedàvem amb ells i sortíem.

O ni tan sols quedàvem, sortíem al carrer i allí ens trobàvem. I jugàvem a balontiro, a tocar timbres, xapas... en fi tecnologia punta.

Anàvem en bici o caminant... Imagineu vos! Sense cap responsable que vigilès! Com ho vam aconseguir.

Vam fer jocs amb pals, vam vendre mil pilotes de futbol, i vam menjar pipes i encara que ens van dir que passaria, mai ens van créixer a la panxa ni ens van haver d'operar per treure les.

Beviem aigua directament de l'aixeta, sense embotellar i alguns inclús mamàvem directament.

Anàvem a caçar sargantanes i ocells amb escopeta i balins, abans de ser majors d'edat i sense adults. Deu meu!!

En els jocs de l'escola, no tots participàvem en els equips, aquets, van haver d'aprendre a lidiar amb la decepció. Alguns estudiants no eren tan intel·ligents com altres i van haver de repetir curs.

Quin horror! No van inventar exàmens extres!!!

Anàvem a la platja i sense crema de protecció solar ISDIN 15!

Lligàvem amb les nenes perseguint-les per a tocar los el cul. No en un xat dient ... " :) " " : D " " P " .

Erem responsables de les nostres accions i carregàvem amb les conseqüències. No hi havia ningú per a resoldre aixó, la idea d'un pare protegint nos, si transguedíem alguna llei, era inadmissible. Ells protegien les lleis!

Vam tenir llibertat, fracàs, èxit i responsabilitat i vam aprendre a créixer amb tot aixó.

No t'estranyi que ara els nens surtin "gilipolles".

Si ets dels d'abans... Enhorabona! Vam tenir la sort de créixer com nens, abans que les APAS, advocats, legisladors, governs i tot tipus de col·lectius, ONG'S... ens tornessin a tots uns IMBÈCILS!!!

I és que potser sense tanta màquina ni tanta tecnologia electrònica ens haviem d'espavilar i poca gent es dedicava a organitzar nos la infància o adolescència!!!

Teresa Teixidor Planas

AGRO JARDINERIA
I
PLANTES

PINSOS I COMPLEMENTS PELS ANIMALS
PERRUQUERIA CANINA

L'AMIC

S
E
R
V
E
I
A
D
O
M
I
C
I

FIGUERES

c/. Nou, 174 - Tel. 972 67 51 29

c/. Sagitari, 1 (Marca de L'Ham) - Tel. 972 67 58 22

ROSES

Av. Jaume I, 10 - Tel. 972 25 35 24

BAR - RESTAURANT CA LA MARIA
VILATENIM

Obert des de 6:30 H del matí a 9 del vespre. De Dilluns a Dissabte. Diumenges Tancat. Es fan esmorzars i menús diaris per a dinar a 5.95 Euros. Dijous paella de marisc. No es fan sopars però els interessats poden trucar en cas de sopars de grup, despedides, etc.

TELÈFON 972-504115

SISTEMES I PRODUCTES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

TANCAMENT DE QUALITAT, AMB FUSTA
TRACTADA O FERRO PLASTIFICAT.

C/Hortes, 26 - FIGUERES -

Tel. 972 50 06 14 Fax 972 67 14 61

www.progranges.com

PER A GRANGES

LLIBRES PER AQUESTA TARDOR

Us faré un recull de llibres interessants que les principals editorials catalanes acaben de publicar perquè tots els amants de lectura puguin gaudir durant les tardes de pluja i fred de la tardor de la companyia d'un bon llibre. Endavant!

Quaderns Crema presenta dues novetats de temes i gèneres ven diversos: les memòries d'un pintor, Xavier Valls titulat **"La meva capsa de Pandora"** i un recull de narracions occitanes (**"Tres contes meravellosos"**) fet per la professora de la Universitat de Girona Lola Badia.

Empúries edita **"Aquí no!"**, escrita per Oriol Nello. Es tracta d'un recorregut pels principals conflictes territorials de Catalunya, des dels parcs eòlics al Pla Hidrològic, passant pels camps de golf i els ports esportius.

Edicions 62 pel que fa a novel·la publica el premi Prudenci Bertrana i el premi Sant Joan que són **"L'home que estimava Natàlia Vidal"** de Julià de Jódar i **"La felicitat no és completa"** de Vicenç Pagès. En el camp de la no ficció recopila les tretze entrevistes que Antoni Bassas va fer al programa de TV3 *A contracorrent* entre les que hi ha Manu Chao, Felipe González, Johann Cruyff ...

La Magrana presenta la segona obra d'Aisha Miró titulada **"Els quatre viatgers"** una altra història d'orfes que esperem que tingui el mateix èxit que **"La filla del Ganges"** (que recomano des d'aquí de llegir-lo a qui no ho hagi fet

perquè val la pena). I per a qui agradin els jocs de taula, aquesta editorial presenta un llibre que és quasi com una enciclopèdia d'aquesta tipologia de jocs que es titula **"El gran llibre dels jocs del món"**, escrit per Oriol Comas, tot un expert en la matèria.

Barcanova publica dues novel·les històriques entre les quals n'hi ha una que se situa a l'Empordà i que es titula **"L'ànima del freixe"** l'autora de la qual és Maria Rosa Font i Massot. L'altra se situa a Barcelona, **"El carrer dels petons"**, de Marcel Fité.

La Campana presenta l'última obra de Josep Maria Espinàs que, com no, tracta d'un dels seus viatges. En aquest cas és un que va fer el 1961 sobre una bicicleta amb motor incorporat des del naixement de l'Ebre a Cantàbria fins a la seva desembocadura al Mediterrani. El seu títol és **"Seguint tot l'Ebre amb un primitiu Velosolex"**.

I per últim, **Bromera** presenta la reedició de la primera novel·la d'Isabel-Clara Simó publicada per primera vegada fa vint anys i titulada **"Júlia"** i ara revisada i actualitzada per l'autora. També és novetat d'aquesta editorial el retorn a la novel·la de Josep Lozano després de deu anys amb **"El mut de la campana"**.

Espero que entre tots aquests títols en trobeu algun que us interessi per llegir-lo o per regalar-lo. Penseu que regalar un llibre és regalar plaer i saber alhora i això ... no té preu.

**Cristina Bayés Quer,
Sant Martí 2003**

TORNAR A SER-HI

De sobte t'adones que res no té la mateixa importància d'abans. En uns segons, les preocupacions quotidianes esdevenen insignificants, fins i tot insultants, quan la potència de la lluita per la supervivència se t'interposa. A partir d'aquest moment t'esforces per enfrontar-te a les males notícies amb l'al·licient de la vida, les ganes de continuar endavant, de no fallar als teus.

Quan encara no ets conscient de la gravetat del problema (tal vegada per ocultació de la informació o pels efectes secundaris dels tractaments mèdics agressius), l'estat d'ànim esdevé canviant, una sensació d'impotència s'apodera de la teva persona, la por s'intenta camuflar, però l'angoixa de la incertesa esdevé una càrrega que només minva amb el suport de la gent que estimes.

És important també l'assistència del personal mèdic per resistir el mal tràngol psicològic, sobretot l'equip d'infermeria, la majoria dels integrants del qual tenen un valor personal incalculable. Moltes d'aquestes persones s'han volcat en la meva convalescència, han desenvolupat el paper d'amics i fins i tot de pares en els moments durs: quan a la Unitat de Medicina Intensiva les visites estaven restringides, per exemple. Ho recordaré sempre.

La majoria de nosaltres pensem que passem per la vida essent autosuficients, creiem sovint que no necessitem res de ningú. És només quan la vida ens colpeja durament que ens adonem que això no és així, que hem de donar les gràcies a tothom.

L'afany per sortir d'aquesta situació, de despertar-me del malson i tornar a la vida diària és inexplicable, però també sóc conscient de la dificultat que suposarà la meva reinserció. Durant el temps que duri la recuperació, confio en poder gaudir de les petites coses que ofereix l'existència, l'amistat dels bons amics, tot el que no veia quan caminava depressa per la vida i em deixava la majoria de coses pel camí.

No sé com podré agrair la solidaritat de totes les persones que m'han fet costat quan més ho necessitava, que han patit, que s'han aguantat el plor davant meu, que no han dormit, que han passat hores i hores al peu del llit de l'hospital, que m'han animat en els moments baixos, que han deixat de treballar per cuidar-me, que els ha canviat la vida,...no ho sé. Aprofito aquestes ratlles per donar-los les gràcies de cor.

Marc Carbonell i Puig

L'AMPA I L'ESCOLA.....

L'ESCOLA CREIX I AMB ELLA L'ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES TAMBÉ. JA SOM 24 FAMÍLIES AMB 33 NENS . AIXÒ FA QUE ELS PROJECTES S'AMPLIÏN I QUE EL TREBALL ES MULTIPLIQUI . ÈS EVIDENT QUE TAMBÉ CREIX EL PRESSUPOST ECONÒMIC , DONCS ELS NOSTRES PROJECTES PROPIS NECESSITEN FONDS PER DESENVOLUPAR-SE I L'ESCOLA NECESSITA MÉS RECURSOS PER ATENDRE AQUEST CREIXEMENT. PER AIXÓ L'AMPA INTENTA ORGANITZAR COSES PER TAL DE RECAPTAR FONDS ECONÒMICS I AIXÍ PODER AJUDAR A L'ESCOLA .

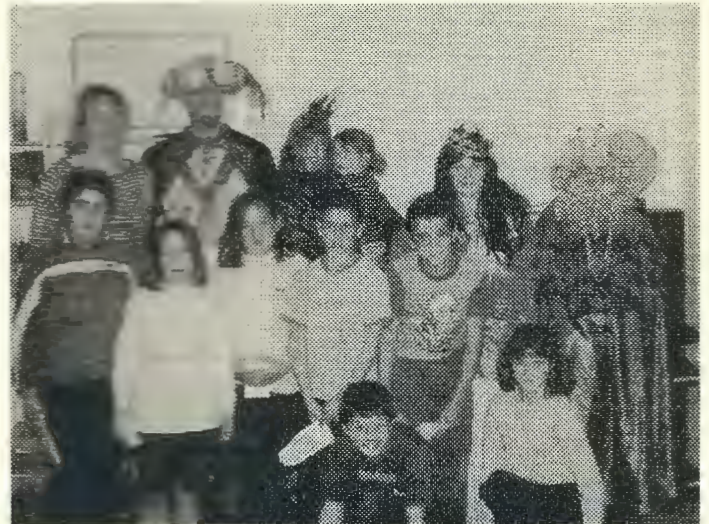
AIXÍ AQUEST ESTIU AMB FONDS PROPIS DE L'AMPA S'HA MUNTAT EL "RACO DE LA CASA" A LA CLASSE DELS PETITS , PART DEL "RACO DE LA BIBLIOTECA" A LA CLASSE DELS GRANS, S'HA AJUDAT EN LA COMPRA D'UN EQUIP INFORMÀTIC PER A L'AULA D'INFORMÀTICA , MATERIAL DE JOC NOU PER A MITJANS I PETITS , COMPRA DE MOBILIARI PER LES TRES AULES, MATERIAL PEL MENJADOR ESCOLAR

S'HAN ORGANITZAT FESTES COM LA DE SANT JORDI , AMB LA PARADA DE VENDA DE ROSES I LLIBRES I AMB LA REPRESENTACIÓ DE LA LLEGENDA DE SANT JORDI A LA TARDA AMB BERENAR PER A TOTS.

Qui vol llibres i roses?

SANT JORDI 2003

LA JORNADA DE PORTES OBERTES ON TOTHOM QUI VA VOLER VA PODER VISITAR LA NOVA ESCOLA I DESPRÉS GAUDIR D'ACTIVITATS QUE HAVIEN PREPARAT ELS NENS I EL GRUP D'AERÒBIC SEGUÏT D'UN ESPECTACLE INFANTIL I BERENAR POPULAR . VOLEM AGRÀIR A LA COMISSIÓ DE FESTES I A L'AJUNTAMENT EL SEU AJUT , AIXÍ COM LA COL·LABORACIÓ DELS MESTRES.

Preparem la festa de Portes Obertes de l'escola.

PER AQUEST CURS PREPAREM TAMBÉ MOLTES FESTES I SORPRESES. TENIM MOLTS PROJECTES PER TRAR ENDAVANT I ESPEREM PODER SEGUÏR COMPTANT AMB LA COL·LABORACIÓ DE TOTHOM.

DES DE L'AMPA DESSITGEM BONA FESTA A TOTHOM

PARIDES . COM

Nou espai de la revista Farus dedicat a les parides internàutiques.

Com molts sabeu, a través del correu electrònic s'envien diferents articles de passatemps que són la distracció de tothom, sobretot en hores de feina. És normal rebre articles d'una determinada persona i llavors enviar-la a la resta d'adreces electròniques que tens al teu ordinador, de forma que un article d'aquesta mena té una divulgació enorme. No només es tracta d'articles d'humor, sinó que també n'hi ha de reflexió o de cultura general. Això sí, tots fan perdre una mica de temps, que si més no, serveix per fer una pausa en aquesta nostra forma de viure tant rutinària. Possiblement els que tingueu internet i adreça electrònica ja haureu rebut alguns d'aquests articles, però per donar-los a conèixer a tothom els publicarem a la revista periòdicament.

ENQUESTA O.N.U.

L'O.N.U acaba de finalitzar l'enquesta més gran de la seva història, la pregunta fou: "Si us plau, digues honestament què opines de l'escassetat d'aliments a la resta del món"

Els resultats no han pogut ser menys decebedors, l'enquesta ha sigut un autèntic fracàs:

- El europeus no van entendre que significava "escassetat".
- Els africans no sabien que eren "aliments".
- Els britànics no varen entendre que volia dir "si us plau".
- Els ianquis preguntaven que era "la resta del món".
- Els xinesos demanaven que se'ls expliqués que volia dir "què opines".
- I en el congrés espanyol...encara avui es debat sobre que vol dir "honestament".

2 VINYETES

AI CARAM!

Sgeun un etsduio de una uivenrsdiad ignlsea, no ipmotra el odren en el que las ltears etsan ersciats, la uicna csoa ipormtnate es que la pmrrea y la utlima ltera esten ecsritas en la psiocion cocrrtea. El rsteo peuden estar ttaolmnte mal y aun pordas lerelo sin pobrleams. Etso es pqore no lemeos cada ltera por si msima preo la paalbra es un tdo.

Pesornamelnte me preace icrneilbe...

2 PREGUNTES

PREGUNTA 1: Si coneguessis una dona embarassada, que pateix sífilis, te 8 fills, 3 d'ells son sords, 2 cecs i un amb retard mental... Li recomanaries que avortés?

PREGUNTA 2: S'escollirà un no líder mundial, tens l'oportunitat de votar per ell. Hi ha 3 candidats. A continuació et presento alguns dels fets coneguts de la vida d'aquests:

CANDIDAT 1: Ha estat associat a polítics corruptes. Consulta varis astròlegs. Va tenir 2 amants. Fuma i beu entre 8 i 10 Martinis al dia.

CANDIDAT 2: Ha estat acomiadat en 2 ocasions de la feina. Dorm fins al migdia. Consumia opi quan anava a la universitat i cada nit es beu una ampolla de whisky.

CANDIDAT 3: És un heroi de guerra condecorat. És vegetarià, no fuma i pren ocasionalment cervesa. No se li coneixen relacions extra matrimoniales.

Per quin dels 3 et decidiries? Pensa-t'ho bé!!!

- El Candidat 1 és: Franklin D. Roosevelt
- El candidat 2 és: Wiston Churchill
- El candidat 3 és: Adolph Hitler

Respecte a la pregunta 1, de si li recomanaries que avortés... Si has decidit que sí, acabes de matar a Beethoven!!!

PENSA ABANS DE JUTJAR A ALGÚ!!!

Jordi Company

RESTAURANT **ELS OLIVERONS**

MENJAR CASOLÀ - PLATS PER EMPORTAR - FLECA

Propera obertura durant la setmana de la Festa Major.

EL FAR D'EMPORDÀ - Tel. 972 50 43 14

Sant Jordi

Deu

Sant Jordi, santa diada
del passat i l'avenir,
Fe i Patria nostrada
del meu cor fas sobreixir.
Oh la bella matinada!
Quina joia de collir
una rosa perlejada,
una rosa a mig obrir!

Dites

L'ordi, si per Sant Jordi
és espigat
per Sant Joan

Per Sant Jordi
s'han de treure les uncs al sol
i el que no les trau
és perquè no n'hau.

Agrat, el rei va voler donar-li la mà de la seva filla, però Sant Jordi va assegurar que només havia seguit un manament diví.

I tal com havia vingut, se'n va anar.

Un dia, quan el rei va voler que fos la filla del monstre, es va casar amb ella. El monstre, però, no estava content amb això i va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més.

En ser en presència del drac, el monstre va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més.

Sant Jordi, però, no estava content amb això i va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més.

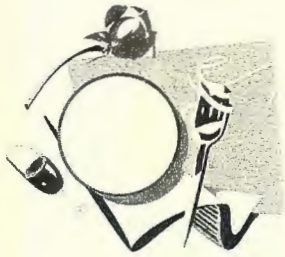
Un dia, quan el rei va voler que fos la filla del monstre, es va casar amb ella. El monstre, però, no estava content amb això i va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més. Va decidir que havia de fer alguna cosa més.

La llegenda

Diu la llegenda que prop de Sant Jordi, a Barcelona, hi havia un monstre terrible i ferotge que tenia a l'habitació tota la població.

La gent va pensar de donar-li cada dia una ovelleta i, després, una persona que havia de menjar-la.

El monstre semblava molt satisfet amb aquestes ofertes i ja que va deixar de fer estralls a Barcelona.

CUINA DE FESTA MAJOR

CALAMARS FARCITS

Ingredients:

- calamars
- botifarres o carn picada
- 1 o 2 ous
- ceba
- tomata
- all, sal, oli per a la picada
- 1 vaset de vi blanc

Preparació:

Primer es netegen els calamars, deixant les bosses (es treuen les potes i ales. A continuació es passen una mica per la paella i quan han deixat l'aigua, es piquen a trossets petits i es barregen amb la carn picada, l'ou, l'all i el julivert. Quan ho tenim tot barrejat s'amaneix amb sal i pebre. Quant tot està ben barrejat i ben amanit, s'omplen els calamars i s'agafen amb un palillo. A continuació es sofregeixen a la cassola amb una mica d'oli. Quan ja siguin rossos hi afegim la ceba i la tomata que prèviament haurem ratllat. Quan ja estigui sofregit, hi afegirem un vaset de vi blanc i ho deixarem coure una estona més. Si es vol s'hi pot tirar una mica d'aigua perquè la salsa quedi més suau. Així, ja estaran llestos per menjar-se'ls!

Bon profit!

Quimeta Quer

PLATILLO DE POLLASTRE DE PAGÈS

Ingredients:

- 1 pollastre
- 1l. d'aigua o brou

- 2 cebes
- 1 tomata
- mig fetge del pollastre
- 20g. d'ametlles torrades
- mig vas de vi blanc
- rovellons o altres bolets
- oli i sal

Preparació:

Es comença tallant el pollastre a trossos petits. A continuació es sofregeix fins que quedi ben daurat. Quan el tenim ben daurat l'apartem del foc, i amb el mateix oli hi sofregim la ceba que prèviament haurem ratllat. Un cop la ceba també estigui ben daurada, hi afegirem la tomata que també haurem ratllat, i seguidament la carn, el brou i els bolets que abans ja estaran cuits. Quan ja bulli hi posarem el fetge que havíem reservat, i les ametlles picades. Ho deixarem bullir al foc lent una hora i mitja o dos i finalment hi afegirem la sal a gust de cadascú.

Bon profit!

Paquita Planas

PASTÍS DE FORMATGE AMB GERDS

Ingredients:

Per a la pasta trencada:

- 200gr. de farina
- 90gr. de mantega
- 60gr. de sucre
- 1 rovell d'ou
- 1 pessic de sal
- 1 cullerada sopera d'aigua

Per als pastís:

- 200gr. de pasta trencada
- 220gr. de formatge cremós
- 4 fulls de gelatina

- ¼ de l. de crema de llet
- 50gr. de sucre
- melmelada de gerds

Preparació:

Per fer la pasta trencada: Poseu farina fent una rodona damunt del taulell i tots els ingredients al mig. Aixafeu els ingredients amb una forquilla, adjunteu-hi la farina, trebal·leu-ho tot amb les puntes dels dits de manera que es vagi esmicolant i trencant a bocins petits, fins al punt que quedi una bona massa. Feu una bola i deixeu reposar la pasta uns 10 minuts.

Per fer el pastís: Folreu un motlle rodó amb la pasta trencada. Poseu-ho a coure al forn a 200°C. Un cop cuita la farem amb la següent mescla:

Escalfeu la crema de llet, poseu-hi les fulles de gelatina que prèviament haureu remullat durant uns dos minuts amb aigua freda. Afegiu-hi a continuació el formatge i el sucre. Un cop freda la mescla aboqueu-la damunt de la pasta trencada i poseu-ho a la nevera fins que quedi compacte. Finalment cobriu el pastís amb una capa fina de melmelada de gerds.

Boníssim!!

Dolors Roviras

Només de llegir aquestes receptes ja n'hi ha per llepar-se'n els dits!! Així que ja ho sabeu, si no teniu res pensat per fer aquesta festa, ara ja ho tindreu solucionat!

Bon profit a tothom!!

Esther Bartolomé

Subministres **EL FAR**

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
NOVA EXPOSICIÓ

Oberta també dissabtes de 16:00 a 20:00.

VENDA AL MAJOR:

FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS

GRESSOS I REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA

carrer de la Font, 1

Tel. i Fax 972 51 14 08

17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

